

kaj mu je bil tedaj rekel sin, ko ga je prijel radi Rezike, s čim se je bil izgovoril.

»Za zabavo . . . za zabavo! Prokleta!«

Prišel je sam s seboj govoriti, ko se je domislil onega Nandetovega vzklika, in se je znova razburil do viška . . .

* * *

Toda poštarjevih nezgod še ni bilo koncc; najhujše ga je še čakalo. Na oni telegram ni dobil od sina nič odgovora, čez nekoliko dni pa je dobil od hotelierja v Opatiji, pri katerem je bival Nandetov najni telegram, naj se požuri, ako hoče še videti sina živega . . .

Kmečka balada.

<p>Ej, jaz pa pojdem na semenj, Jaz fantič mlad, Da kupim svoji ljubici Tam prstan zlat; Da kupim svoji ljubici Srce sladko — Morda potem me rajše kaj Imela bo . . .</p> <p>»Ej fantič, le ne hodi na Semenj nikar! Poslušaj starca, kaj ti dem: Zapij denar!</p>	<p>In kadar proti mraku že Boš ves pijan, Gorjačo stisni grčavo V krepko si dlan; Potem po stezi k viru — veš — Napoti se, In kdor jo spremljal bo, njega Poloti se! Oj župnik, župnik, trdi mož! Zvonovi ne pojo . . . Pogrebcev par . . . in tiho ga Tja v kot neso . . .</p>
--	---

Aleksij Nikolajev.

Narodna pesem.

<p>Ne maraš šopka, ljubica, Iz vrtnih rož spletenega In zate narejenega, In zate narejenega? Ne maraš šopka lepega, Da deneš si ga na srce, Ker meni roke krvave, Ker meni roke krvave?</p>	<p>Oj ljubica, oj deklica, Ne veš, da teče meni kri, Ker trni vrtnic so ostri, Ker trni vrtnic so ostri? A če to veš, a če to znaš, Čemu pa šopka braniš se, In bolj hudo ti raniš me, In bolj hudo ti raniš me?</p>
---	---

Aleksandrov.

